

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramento Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

8. Si populus sit exiguus, ut ruri accidit, & potest facilè cum pastore ad locum salubriorem migrare, an teneatur illo casu populus pastore[m] sequi, an co[n]tra pastor apud populum manere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

assignat Dominus: *Infirus fui & non visitasti me.* Adde quod crudele est; *Addere afflictionem afflito, contra hos enim in persona Domini dicitur: Non am quem percussisti persequuti sunt, & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.* Auertat Dominus imprecationem quæ sequitur: *Appone iniquitatem super iniquitatem eorum, & non intrent in iustitia tua, delectantur de libro viventium & cum iustis non scribantur.*

Psalm. 63.

Quæstio octaua.

Si Populus sit exiguis, ut ruri accidit, & potest facile cum Pastore ad locum salubriorem migrare, an teneatur illo casu populus Pastorum sequi, an contra Pastor apud populum manere.

Quæstionis explicatio.

IN nonnullis diœcesis Leodien. partibus pagi propter soli sterilitatem paucas familias continent, sunt enim subinde duntaxat sex septem vel octo, quæ tempore pestis possunt cum pecore & reliqua sua substantia sine magno incommodo ad aliud locum salubriorem se conferre. Atque

que ita parochus expostular, populus contradicit: Quæritur, quis cui cedere tenetur?

Responsio.

Si ut supponitur Grex fidelium sit exiguus, puta duarum, trium, quatuor vel paulo plus familiarum, qui facile possit sine magno rerum ad vitam sustentandam necessiarum incommodo locum mutare, & pastorem suum sequi, tenebitur hoc facere, quia populus lege & ordine charitatis tenetur vitam sui pastoris pluris facere, quam parvam aliquam iacturam rerum temporalium: Secus si populus non posset sine notabili detimento rerum ad sustentandam vitam suam necessiarum, quia populus non tenetur vitam suam & fortunas ad illam sustentandam necessarias exponere pro salute vitae corporalis sui pastoris: Siquidem lege naturae & ordine charitatis quilibet plus amat vitam suam corporalem, quam vitam corporalem alterius, ideoque tunc tenebitur pastor populo suam praesentiam pro ministracione sacramentorum exhibere, quamvis populus sit laudabiliter facturus, si pro vita corporali pastoris sui conseruanda, velit vitam suam vel rerum suarum etiam necessiarum detrimentum pati: Nam &

ita

ita Christus (a) ait. *Maiorem charitatem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis.* Quod (b) & D. Chrysostomus sic intelligit, ut sit signum magnae charitatis, velle vitam corporalem exponere pro vita alterius. Et legimus apud veteres Patres, & grauiissimos authores, commendari eos qui pro amicis vel occubuerunt, vel magna damna & incommoda perpessi sunt, ut exilia, carceres, & huiusmodi, vt D. Basilium apud (c) Chrysostomum, S. Paulum apud (d) D. Gregorium, (e) Sanctulum Presbrite rum apud eundem, & ethnicos quosdam, ut Piladem & Orestem, siue veros siue falsos homines, apud (f) Ambrosium, (g) Hieronymum, (h) Augustinum, (i) Laetantium, sicut & communi hominum aestimatione bene & laudabiliter faciunt famuli & famulæ, qui tempore pestis exponunt pericolo vitam suam, pro vita corporali dominorum: similiter & medici, & chirurgi, & alii servitores publici, qui suam exponunt pro incolumitate ciuium.

Dices: Homo non est dominus vitæ suæ sed tantum custos, ergo non potest pro pastore, quamvis amico & probo, illam pro libitu profundere: sic argumentatur Durandus.

R. Antecedens hoc sensu verum esse, quia

C homo

*In 4. diff. 17.
q. 6.*

c. 13.

c. 17.

f lib. 3. offic.

*g in cap. 7.
Mich.*

h l. 4. Conf.

i l. 5. In c. 18.

*b lib. 2. de
Sacerdotio.*

c supra.

d lib. 3. dial.

e apud eund.

f lib. 3. offic.

*g in cap. 7.
Mich.*

h l. 4. Conf.

i l. 5. In c. 18.

c. 13.

*g in cap. 7.
Mich.*

h l. 4. Conf.

i l. 5. In c. 18.

c. 13.

*g in cap. 7.
Mich.*

h l. 4. Conf.

i l. 5. In c. 18.

c. 13.

homō sine cāusā non debet vitam suam periculo exponere, sed sicuti pro Deo interdum id potest facere, etiam si non sit necessarium, ut notum est, ita etiam pro amico, maximē patre suo spirituali, si, ut præsupponitur, aliqua iusta subsit caūsa.

Dices secundò: Modus charitatis erga proximum, metiendus est ex charitate erga seipsum, debet ergo magis seipsum, quā proximum amare: non poterit ergo subditus pro vita corporali sui pastoris vitam suā exponere, quia hoc esset inuertere ordinem charitatis: Ita quoq; Duratidus.

R. Antecedens hoc sensu verū esse, quia homo habet ius prius ad vitam suam conservandā, quam alterius, sed potest ex charitate iuri suo cedere, presertim cum ad bona huius vitæ p se nunquam obliget charitas & persona pro qua cedit est publica, Re ipublicæ multò utilior, saluti populi quodammodo necessaria.

Quæstio Nona.

*An teneantur Pastores ades peste infectorum
ingredi, ad ministranda illis sacramenta*

Quæstionis explicatio.

Non paruam tergiuersandi in ministerio sacra-